

Вед.1 Доброго дня шановні друзі! Дорогі гості! Ми раді зустрітися з вами на нашому святі **«Чарівна краса вишиванки»**.

Вед.2 Українська народна вишивка — унікальне явище духовно-матеріальної культури нашого народу. Упродовж тисячоліть у народній вишивці знаходили і знаходять відображення думки і настрої людини, що її творила, красу природи. А також пологливий світ думок майстринь, їхні сподівання на кращу долю, людські вірування, оберегову символіку речей, позначених візерунком нитки й голки.

Ведуча 1.

Народе мій, краяни і краянки!
Плекаймо паросток зелений навесні,
Нехай цвітуть – не вицвітають вишиванки
І стоголоса лине пісня, по землі.

Діти.

1. Україно моя мила, Україно,
Моя рідна земле, матінка єдина.
Твої роси моє личко умивають,
Твої вітри мої коси розплітають,
Твої діти рідну землю
Вишиванками прославляють.
2. Україно, одягни вишиванку,
Пригадай, як колись було.
Її гордо носило місто,
І пишалося кожне село.
3. Україно, носи вишиванку,
В будні і свята носи.
Бо ніде не знайдеш більше в світі

Неповторної диво краси.

4. Я рідний край та мову солов'їну
У вишивку свою вплела, в нитки.
Я прославляю рідну Україну,
Яскраві вишиваючи квітки.

5. Вишиванка – символ Батьківщини,
Дзеркало народної душі,
В колисанці купані хвилини,
Світло і тривоги у вірші.

6. Вишиванка – дитинча кирпате,
Що квітки звиває в перепліт,
Материнські ласки, усміх тата,
Прадідів пророчий заповіт.

7. Вишиванка – писанка чудова,
Звізда ясна, співи та вертеп.
Вишита сльозою рідна мова,
Думами дорога через степ.

8. Моя вишиванко, червона калино,
Ти символ Вітчизни з прадавніх віків.
Моя вишиванка – душа України
І зірка яскрава для дочок – синів.

Вед.2. Ми з вами зустрічаємось сьогодні у дуже складний для нашої країни час, хоча доля України завжди була непростою. Хто тільки не хотів підкорити її

собі, починаючи з хозар та монголо-татар. І, мабуть, кожен з нас не повірив би у те, що братній народ, з яким навіть кордони були умовними, поведе себе таким чином.

І, мабуть, саме події Майдану (де Україна показала світу абсолютно нову суспільну модель), анексія Криму та війна на Сході країни відчутно вплинули на ставлення до всього українського.

У невичерпній спадщині духовної культури українського народу є особлива, винятково важлива її частина – вишивка.

Ви знаєте, що в третій четвер травня в Україні святкують **День вишиванки**. Українці одягли весь світ у вишиванки. Вишиванки сприймають як символ єднання, солідарності і підтримки.

Тож сьогодні і ми з Вами поговоримо про українську вишиванку.

Пісня Катя Бужинська «Україна-вишиванка»

Вед. 1. Українську вишивку називають «молитвою без слів», а сорочка-вишиванка – є головним оберегом людини. Святе покривання, яке найближче до тіла, - це, звісно, своя сорочка.

В українців є такий вислів: «Народитися в сорочці» - бути щасливим у житті. Тому сорочка - це не лише частина нашого гардеробу, а певна закодована сукупність сорока божественних енергій, що творять довершену та гармонійну долю людини.

Вед. 2. Кодування сили має в собі і українська вишиванка, якій надавали величного змісту, вишиваючи сакральними узорами-письменами долю.

Навіть у багатьох українських казках зустрічаються мотиви чарівної сорочки, котру сестри-змії — носії мудрості і магії — вишивають своєму кровному братові і наказують ніколи її не знімати. Число магічних узорів, «квіток», які творять зміївни, — дванадцять: це дванадцять богатирських сил (за числом 12 — усі енергії космічного простору, всіх знаків Зодіаку). І сила цього

шиття неймовірно велика.

Герой казки, одягнувши сорочку на своє тіло, стає могутнім і нездоланим, він перероджується у безсмертного витязя, що чинить суд на землі, стає володарем земного царства. І сорочка його ніколи не забруднюється, не линяє і не зношується — вона завжди біла і ясна.

Вед. 1. Українська вишиванка — це те, без чого важко уявити українську культуру, побут і історію... Кольоровими нитками вона вплетена у наші традиції. І найважливіше те, що українська вишиванка, маючи вікову історію,

не втратила своєї популярності і до сьогодні. Більше того, нині можна з впевненістю говорити про відродження українських традицій у сучасній інтерпретації.

Українська вишиванка є абсолютно унікальним, автентичним продуктом, який характеризує не лише темперамент нації, але й є її візитівкою. Символічні кольори — червоне і чорне, як у пісні, ними пройнята вся історія нашого народу. Одним із безумовних феноменів вишиванки є те, що за багатовікову історію свого існування, попри всі історичні події, вона все ж таки зуміла зберегти свій первісний вигляд і пронести його крізь століття.

Українська вишита сорочка здавна в Україні служила як прикрасою, так і оберегом. Таємничою мовою вишивки вона передавала безліч побажань для сімейного благополуччя та щастя людини, яка її одягала. Вишивкою-оберегом вишивалися воріт, манжети, поділ і розріз горловини. Існує повір'я, що якщо сорочка зроблена і вишита на добре життя, то вона буде надійно оберігати людину, чужу вишиванку одягати не слід, бо вважається, що таким чином можна «перебрати» на себе чужу долю.

Вед. 2. Говорячи про везучу людину, що «народилась в сорочці», ми згадуємо ту саму доленосну вишиту сорочку — символ здоров'я, краси, чистоти помислів і єднання з душею предків.

Вишиті сорочки та вишиванки будуть оберігати вас, наділяти силою рідної землі, тому що символи, вишиті на них, мають глибоке значення, яке закладене

тисячі років тому, дійшли до наших днів і зараз використовуються для оздоблення сучасних вишиванок.

Пісня Назарія Яремчука «Вишиванка»

Ведучий 1: Якось Бог вирішив наділити дітей світу талантами. Французи вибрали елегантність і красу, угорці - любов до господарювання, німці - дисципліну і порядок, діти Польщі - здатність до торгівлі, італійські діти одержали хист до музики... обрадувавши всіх, Бог раптом побачив у куточку дівчину. Вона була одягнена у вишиту сорочку, руса коса переплетена синьою стрічкою, а на голові багрянів вінок із червоної калини. І запитав її Бог:

-Хто ти? Чого така сумна?

Дівчина відповіла:

Я - Україна, а плачу я, бо стогне моя земля... Сини мої на чужині, на чужій роботі, а в своїй хаті немає ні правди, ні волі.

-Чого ж ти не підійшла раніше? Я всі таланти роздав. Не знаю чим можу зарадити твоєму горю?

Дівчина хотіла піти, але Бог зупинив її:

-Зачекай. Є в мене дар, який прославить твій народ на цілий світ. Від сьогодні все горітиме у твоїх руках. Візьмеш ти шаблю, і буде нескорений твій народ. Візьмеш плуг, і заколоситься на ваших полях жито-пшениця. А в хаті твоїй буде панувати краса і затишок, а пісня твоя звучатиме у віках. Все це стане можливим, дякуючи вірі твого народу у власні сили і бажанню працювати заради власного добробуту.

Взяла дівчина Божий дарунок, і відтоді славиться Україна своїми майстрами, а серед них ті, що присвятили себе мистецтву народної вишивки, художнього плетіння та іншим видам рукоділля.

Ведучий 2. З далекого минулого прийшло до нас рукоділля. Виникло воно з любові до рідної землі і батьківської оселі, зі спілкування з навколишнім світом та потреби не стільки бачити красу, а й творити її власними руками. Вишивання як вид мистецтва існує з незапам'ятних часів. Про вишивку згадується в Біблії та "Іліаді" Гомера. Нею, за свідченням Геродота, був прикрашений одяг скіфів. Арабський мандрівник X ст. у своїх розповідях свідчить, що руси теж носили вишитий одяг.

Вишиванням споконвіку займалися жінки. Це чудово робила прекрасна Олена, винуватиця Троянської війни. Дар вишивання греки пов'язали з ім'ям мудрої богині Афіни. У середні віки вишивка стала улюбленим заняттям королев і принцес, придворних дам і черниць. У добу Відродження малюнки для неї робили Ботічеллі, Рафаель. Жаданою і дорогою гостею була вишивка і в селянській хаті. Ще "Домострой" радив жінкам займатися вишиванням, вважаючи, що це благотворно впливає на їх характер, виховуючи такі риси, як терпіння, вправність, майстерність, художній смак. Але ще в більшій мірі цей вид рукоділля відтворює душу і характер жінки, бо у вишивку вона вкладає свої почуття та мрії, щоб принести радість собі та людям. Про вишивку згадується у Біблії і Іліаді Гомера. Нею, за свідченням Геродота, був прикрашений одяг скіфів. У часи Київської Русі мистецтво художньої вишивки дуже високо цінувалося. Сестра Володимира Мономаха Анна Янка організувала в Києві в Андріївському монастирі школу, де молоді дівчата вчилися вишивати золотом і сріблом.

Виконується пісня «Мамина сорочка».

Ведучий 1.

Наш рушник - то пісня України,
Нашої священної землі.
В ній співають ранки солов'їні,
Квітом розливаються гаї.
Наш рушник - то доля українська,

То дешиця вічної зорі,
Невмируща слава материнська,
Найсолодші спогади мої.

Ведуча2: Вишиванням споконвіку займалися жінки. Цей вид рукоділля відтворює душу і характер жінки, бо у вишивку вона вкладає свої почуття та мрії, щоб принести радість собі та людям.

Ведучий1: Майже кожна область, кожен регіон, часто і окремі села, від матері до дочки передавали свої узори. Тому за кольором, орнаментом вишивки завжди можна визначити місце її виготовлення.Здебільшого в Україні переважали вишивки червоними та чорними нитками. Вишиванням займалися кожен вільну хвилину, на вечорницях і вдосвітках, довгими осінньо-зимовими вечорами.

Ведуча2: Тож і не уявляємо ми доброї батьківської хати без прикрас: вишиванок і рушників - витворів народного мистецтва. Саме з батьківської хати починається пізнання світу. Білі стіни, біла стеля - неначе виткані з маминого полотна. Сонячне сніп'я ллється через вікна і від того на стінах виграють розгаптовані квітами рушники, розпростерли крила, немов півники, на рушниках горять кетяги калини, золотисті китички хмелю звисають з рушників до самого столу і пахнуть хлібом. А то справді йшов дух від паляниць, що їх спекла мати та й поклала на стіл, прикривши теж казкової краси рушником. Яким затишком, теплом, спокоєм віє від цих рушників! А чи в кожному домі зараз є вишиванка, вишиваний рушник? Певно, ні. Призабули чомусь це дивне народне мистецтво...

Ведучий1: Але ми впевнені, що в невичерпній скарбниці духовної культури нашого народу буде і надалі розвиватися винятково важлива її частина – вишиванка, адже з нею пов'язана вся багатовікова історія українського народу, його творчі пошуки, радість і горе, його перемоги і поразки, сподівання на майбутнє, адже вишиванка - це духовний символ українського народу, рідного краю, батьківської оселі, тепла материнських рук.

Ведуча2. Був час, як на землі почав люд вимирати. Від якої хвороби, того ніхто не знав. Ото іде чоловік і враз впаде, зчорніє, запіниться і вмере. Втікали люди з сіл в ліси. Та слідом за ними гнала і хвороба. Не жалувала ні молодих, ні старих. А жила в селі над Дніпром бідна вдова Марія. Забрала пошесть чоловіка і п'ятеро дітей. Тільки наймолодша Іванка ще здорова. Але не вберегла. Почала сохнути і вона. А ще просить матінку:

- Врятуй, мамо, я не хочу вмирати! Порятуй!

Одного разу до хати прийшла якась бабця старенька. Як і коли прийшла, Марія не чула.

- Слава Богові! - привіталася. - Що, помирає остання? А могла б і жити. Аж кинулася Марія.

- Як? Бабусю сердечна, як Бога благаю, спаси, порятуй найменшеньку! Взяла, напевно, старенька до серця той плач і мовила:

- Повідаю тобі тайну тої страшної хвороби. Але присягни, що не обмовишся. Дітям присягай!

- Присягаю донечкою!

- Знай, що послав чорну смерть Господь Бог. Грішників багато зросло. Сказав Бог умертвляти всіх, на кому нема хреста. Ти тяжко перенесла смерть родини, дам тобі раду. Виший на рукаві, на пазусі і всюди хрести. Та лиш чорні або червоні, щоб здалека чорти виділи.

Мати так і зробила. А донечка здоровшала щодень і просила маму:

- Виший ще терен... А калину...

А Маріїне серце стискалося від болю, що людські діти мруть. Не витримала. Від хати до хати бігала і кричала:

- Шийте, шийте хрести... Вишивайте, будете жити. Рятуйтеся! А люди не вірили Марії. Тоді вона взяла на руки Іванку і забила в дзвін на сполох. За хвилю всі збіглися.

- Не вірите! Дітей мені ваших шкода!

І зірвала з Іванки вишиту сорочку. Дитина на очах зчорніла і померла

- Вишивайте сорочки дітям і собі!

Та й впала мертвою коло донечки.

З того часу відійшла хвороба за ліси і моря. А люди ходять у вишиванках. Матері навчають дочок, а дочки своїх дочок. І вже ніхто не обходиться без вишиванок. Радощі і болі життя вишивають жіночі руки у своїх вишиванках.

Ведучий1. За "місцем народження" присвоєно ім'я сорочці з Івано - Франківщини - "гуцулка". Вона чи не найяскравіша за оздобленням серед сестер - сорочок. Особливо урочистий вигляд вона має в комплекті всього гуцульського вбрання.

Збереглися перекази, що в битві з татарами між Серетом і Збручем полягло чимало наших воїнів.

Відтоді в цьому районі Тернопільщини гаптують жінки чорним по білому сорочку - пам'ять, сорочку - реквієм. Звуться ті сорочки "борщівками" (від назви району Борщівський).

Ведучий2: Народне прислів'я каже: «Без верби і калини нема України». До сказаного слід додати: «І без вишивки». Тому що вишиваний рушник і вишита сорочка давно стали українськими народними символами - оберегами. Мамина пісня, батькова хата, дідусева казка, бабусина вишиванка, добре слово сусідів, традиції і звичаї..

Ведуча1. Нас, українців, по вишивках і чарівних рушниках-оберегах упізнають в усьому світі. Українська жінка і сорочку синові вишиє на щастя, і рушника на долю. Тому рушник і став синам та донькам оберегом, бо це — сама материнська любов і щира молитва, що оберігають її дітей від біди в далеких дорогах.

Вишиванки: 10 цікавих фактів.

1. Історія народної вишивки в Україні сягає своїм корінням у глибину століть. Про це свідчать і результати археологічних розкопок, і свідчення мандрівників і літописців. Приміром, вишивкою, за свідченням Геродота, був

прикрашений одяг скіфів. Знайдені на Черкащині срібні бляшки з фігурками чоловіків, датовані VI ст., при дослідженнях показали ідентичність не тільки одягові, але і вишивці українського народного костюма XVIII–XIX ст. Арабський мандрівник X ст. у своїх розповідях про русів згадує, що вони носили вишитий одяг. На жаль, пам'ятники української вишивки збереглися тільки за останні кілька століть, але цього досить, щоб з'ясувати, що елементи символіки орнаментів української вишивки збігаються з орнаментами, що прикрашали посуд давніх жителів території України періоду неоліту, трипільської культури.

2. Київський художник Юрій Нікітін написав і подарував студентсько-викладацькому храму преподобного Федора Острозького, що у Національному університеті «Острозька академія», ікону, де Богоматір та Ісус Христос зображені у вишиванках. Ікона написана на дерев'яному щиті, її розмір 1,10 м на 0,8 м. «Іконописом займаюся з 1983 року. Однак, писати Матір Божу та Ісуса у вишиванках довелося вперше. Ідею підказав мій добрий товариш краєзнавець з Острога Микола Бендюк. Наснаги додала патріотична атмосфера, яка панує в Острозькій академії», - розповів художник.

3. На межі XIX і XX століть вишивана русько-українська чоловіча сорочка відривається від традиційного костюму і починає носитися в поєднанні з європейським одягом. Провідну роль в започаткуванні моди вдягання вишиванки під піджак часто надають Іванові Франкові, який «відрізнявся од загалу своїм костюмом — вишиваною сорочкою серед пишних комірців і краваток». Саме у костюмі й вишиванці Франко зображений на 20- гривневій купюрі, знайомій кожному з нас.

4. Орнаменти вишивок за мотивами прийнято поділяти на три групи: геометричні (абстрактні), рослинні та зооморфні (тварини).

Геометричні (абстрактні) орнаменти властиві всій слов'янській міфології. Вони дуже прості: кружечки, трикутники, ромби, зигзаги, лінії, хрести (прості й подвійні). На їхній основі в народній вишивці широко використовуються такі мотиви, як «баранячі роги», «кучері»,

«кудрявці», «гребінці» тощо.

В основі рослинного орнаменту лежить прагнення принести у вишивку красу природи. Навіть гранично умовні візерунки виникли в результаті спостереження реально існуючих у природі форм. В українській вишивці часто використовуються такі мотиви, як «виноград», «хміль», «дубові листи», «барвінок» тощо. Деякі з них несуть у собі відображення древніх символічних уявлень народу. Так, мотив «барвінку» є символом нев'янучого життя, візерунок «яблучне коло», розділений на чотири сектори, з вишиванням протилежних частин в одному кольорі — символом любові. У сучасній вишивці зустрічається і древній символ

«дерево життя», зображуваний переважно стилізовано у формі листів і гілок.

У вишивках зооморфних (тваринних) орнаментів зображуються такі тварини як кінь, заєць, риба, жаби; із птахів — півень, сова, голуб, зозуля; із комах — муха, метелик, павук, летучі жуки.

5. Вирішальний вплив на характер орнаментальних мотивів мають різноманітні вишивальні шви, так звані «техніки». Їх в Україні відомо близько сотні! Серед найвідоміших технічних прийомів вишивання — гладь, хрестик, низь, мереження, бігунець, плетіння.

Вишиванка – біль на п'єдесталі,

Слава, воля, єдність, віра – ми.

Журавлем курличе, кличе далі,
Стелить вирій взорами-крильми.

Біля річки дитинча кирпате,
Кинуло віночок в часу тлінь –
В плетиві надії, мрії, злато,
Загойдалась пісня поколінь.
Колисанки не забудь дитино,
В серці вишиванку залиши...
Не зліпити болем Батьківщину,
Як розбите дзеркало душі.

6. Кожен регіон України має свої особливості вишиванок. Про їх розмаїття може свідчити бодай саме лише перелік типових узорів волинського краю: *цвіткі, хміль, лапатий хміль, хмелик, лапатий хмелик, виноград, ягідний хміль, хміль ягідки, хрести гречкою, хрести, безконечник, хрести повії, купчаті, кукурузка, огірочки на дві половинки, звізди, кошички, кошичаста рожка, вилка, баранячі роги, таргачики, рутка, чорнобривці, очка, ягідки, цимбали, кучері, рожка повна, рожка клинчаста, рожка шулякова, рожка барвінкова, рожка шулякова повна, сокирки, копита, копитка, розбиті хрести, хрести, сливочки, дубове листя, полоничник на дві половинки, полоничник хрещатий, полоничник!*

7. Надзвичайно оригінальними є борщівські вишиванки, назва яких походить від регіону виникнення - Борщівського району на Тернопільщині. Саме тут майстрині вигадали свій особливий тип вишивання – декорування рукавів сорочок дуже щільною вишивкою чорними нитками.

Чорний колір на борщівських вишиванках став переважати не просто так. Подейкують, що колись турки й татари знищили усіх місцевих чоловіків,

і жінки з навколишніх сіл вирішили впродовж декількох поколінь вдягати чорні сорочки...

До речі, у борщівському храмі Успіння Пречистої

Діви Марії знаходиться особлива ікона Богоматері з Ісусом. Діва Марія одягнена у червоно-чорну вишиванку!

8. 20 травня 2012 року під час ювілейної XX молодіжної пішої прощі Стрийської єпархії до Гошівської чудотворної ікони Богородиці, яка перебуває на Ясній горі у монастирі отців Василіян с. Гошів на Івано-Франківщині, встановили рекорд України — у пішому ході взяли участь

15 027 осіб у вишиванках. Досягнення занесли до Книги рекордів України. Загальна кількість прочан за різними підрахунками складала від 20 до 25 тисяч, а загальна відстань маршруту — 28 км.

9. Першим українським телеведучим, який провів новини у вишиванці, став Андрій Шевченко: 21 листопада 2004 року в ефірі «5 каналу» він відкрив телемарафон «Ніч виборів» у вишиванці з косівським орнаментом у жовтогарячих та салаткових тонах.

10. Найбільша кількість людей у вишиванках, які зібрались в одному місці, — саме такий рекорд встановили на день Незалежності в 2006 році на центральній площі Рівного — майдані Незалежності. Організаторам акції вдалося зібрати святкового дня на майдані аж 3 298 людей у вишиванках - від пересічних рівнян до відомих чиновників і політиків! У 2011-му рівненський «вишитий рекорд» побили у Чернівцях - тут у вишитих сорочках одночасно зібралося аж 4 189 людей. Але того ж року Рівне повернуло собі першість: у День Незалежності на центральний майдан міста прийшло 6 570 людей у вишиванках!

Українська вишиванка

Сорочку-вишиванку

До самого світанку
Вишивала дівчина в сиву давнину.
Схрещувались ниточки,
Розквітали квіточки:
Ружі та барвінок, вздовж по полотну.

Вишивала з піснею
Яблука барвистії.
Чи на дворі дощ був, чи холодний сніг.
Вишивала ружу
Та вклала душу,
Щоб на довгі роки вийшов оберіг.

Барви кольорові:
Зелень – то діброви,
Молодість, надія, злагода і мир;
Жовтий – то колосся,
Й плодovита осінь,
І ласкаве сонце, що встає з-за гір.

Синії стежини –
То морські глибини,
До людей довіра й безкінечність вся.
Ну а чорний килим –
Туга по загиблiм,
Що за землю рідну віддали життя.

Хрестики червоні –
То калини грони,

І вогонь гарячий, і пролита кров,
Але ще й родина,
Ненька-Україна,
І родинне щастя, й вічна любов.

Я візьму льон білий,
Нехай рух несмілий,
Але ж вишить спробую сорочку таку.
Ниточка до ниточки,
Квіточка до квіточки,
Щоб нащадки згадували на довгій віку.

А над світом українська вишивка цвіте!

Вічна пісня барв і кольорів.
Неповторна музика натхнення!
Шепіт трав і шелест яворів,
І дзвінкі турботи сьогодення.
Хрестиком покладено в рядки,
Посплітались, блиснуло веселкою
Ніжність материнської руки
Пісні ще весільної веселої.
Дух народу в колір заплете,
Проросте і піснею і цвітом.
А над світом, гляньте, а над світом
Українська вишивка цвіте!

Вед.2. Українська вишиванка з давніх-давен була талісманом. У радянські часи носити українські вишиванки частково заборонялось, проте це не применшило її значення для українців. Більше того, дослідники вважають, що з проголошенням незалежності, українська вишиванка отримала мало не культову роль.

Сьогодні українська вишиванка всюди: без неї не обходиться жодне національне свято, вона є невід'ємним елементом гардеробу бізнес-людей, нею оздоблюють інтер'єр, без вишитого рушника важко уявити будинок справжнього українця... Відтак, популярність вишивки не слабне. Щоправда, на думку деяких дослідників, сьогодні українська вишиванка уже не традиційний символ українства, як це було раніше, а скоріше модний бренд?

Вед.1. Такі думки підживлює той факт, що нині українська вишиванка часто фігурує на голубих екранах. Вона головний дрес-код на модних вечірках у мега-крутих клубах, створюються навіть колекції одягу для українських футбольних команд з елементами вишивки.

Коко Шанель говорила, що найкращим вбранням для жінки є чорне маленьке плаття. Вона просто не бачила українських жіночих вишиванок! Будьте жіночнішими – одягайте вишиванку.

Вед.2. А я іду по світу в вишиванці

Встає над світом щире сонце
вранці І землю гріє променем
ясним.

А я іду по світу в вишиванці.

Я – українка! І горджуся цим.

В нас обереги вишивають здавна.

Така традиція в народі прижилась.

Вона прадавня, вічна й дуже славна.

В культурі й до сьогодні збереглась.

Ані вікам, ні моді не здолати...

Вона в людському серці і в душі.

У ній любові, мрій, надій багато

І ти традиції забути не спіши.

Вед.1. Давайте завжди будемо пам'ятати:

Якою би не була в кожного з нас доля, як би не склалися обставини життя, яким би не було становище в Україні та у світі, яка пора року не була би за вікнами наших осель, нас поважатимуть доти, доки ми поважатимемо самих себе, доки ми пам'ятатимемо про своє коріння і шануватимемо наші традиції!

Одягнімо, друже, вишиванки —
Наш чарівний український стрій.
Не для когось, не для забаганки,
А для себе, вірний друже мій.

Одягнімо вишиванки, друже,
Як одвічний предків талісман.
Хай не буде серед нас байдужих
І один в нас буде отаман.

Одягнімо в свята і неділі,
В будень, за потреби, одягнім
І відчуєм — вороги безсилі
Зруйнувати український дім.

Одягнімо вишиванки, друже,
Хай побачить українців світ — Молодих, відважних, дужих,
У єднанні на сто тисяч літ.

Відеокліп К.Бужинська «Україна – це ми»

